

РЕШЕНИЕ

№ 7385

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 22.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7141** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Д. Г. К., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] оспорва Заповед № 1946 от 09.07.2022 г. на мл.автоконтрольор Б. Н. З. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП.

Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона. Счита също така, че оспорената заповед е нищожна. Претендира разности.

Ответникът мл.автоконтрольор Б. Н. З. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован за производство не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание [чл. 16 от АПК](#), не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на [чл. 235, ал. 1 от ГПК](#) във вр. с [чл. 144 от АПК](#), събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 1946 от 09.07.2022 г. на мл.автоконтрольор Б. Н. З. при Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС№[ЕИК], но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане. В заповедта е посочено, че на 09,07,2022 год против Д. Г. К. е съставен АУАН № 695451, затова, че около 08,50 часа в [населено

място],на бул.Л. шосе с посока към [населено място] управлява товарен автомобил М. Стринтер с ДК [рег.номер на МПС] ,като отказва извършена проверка с техническо средство Drugtest 5000 ARNJ 0013,издаден е Талон за Медицинско Изследване № 107878 за ВМА.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 09,07,2022. Жалбата до съда е постъпила на дата 25.07.2022 г./ понеделник/,поради което е и допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в [АПК](#) преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно [чл. 168, ал. 1 от АПК](#) съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – мл.автоконтрольор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по [ЗДвП](#) съгласно приложената Заповед №8121з-1496/06,12,2016г и № 8121з-1524/09.12.2016г на Министъра на вътрешните работи /стр.18-20/,Заповед № 513з-1618/26,02,2018г на Директора на СДВР.Ето защо и неоснователно е твърдението на жалбоподателя на нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#), както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по [чл. 59, ал. 2 от АПК](#). Доводите в жалбата за нарушение на [чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК](#) са основателни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства,въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият не стори това по убедителен начин От притите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка- на 09,07,2022год против Д. Г. К. е съставен АУАН № 695451,затова,че около 08,50часа в [населено място],на бул.Л. шосе с посока към [населено място] управлява товарен автомобил М. Стринтер с ДК [рег.номер на МПС] ,като отказва извършена проверка с техническо средство Drugtest 5000 ARNJ 0013,издаден е Талон за Медицинско Изследване № 107878 за ВМА.Допълнително представените от жалбоподателя писмени доказателства в рамките на проведеното съдебно заседание сочат на различна фактическа обстановка.От представените мотивирана резолюция № 22-4332-М-001624/21.10.2022г за прекратяване на административно наказателното производство на Началник Група СДВР-ОПП и

приложения към нея П. № И-8526/14.10.2022г на ВМА се установява, че въз основа на издадения му талон за медицинско изследване № 107878 Д. Г. К. се е явил във ВМА и е дал кръвна проба за изследване на наличието на наркотични вещества. Експертизата на кръвната проба е дала негативен резултат, т.е. К. не е употребил наркотично вещество към датата на която е бил спрян за проверка - 09.07.2022г. Именно поради тази причина и административно наказващия орган е прекратил преписката по налагане на наказание по чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от осемнадесет месеца, считано от датата на отнемане в случаите на отказ да бъде тестван за установяване на употребата на наркотични вещества или да даде биологична проба за химическо изследване; От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 09.07.2022год Д. К. е управлявал моторно превозно средство, като не е употребил наркотично вещество. Изискването на закона - чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП изисква прилагането на ПАМ да е свързано с кумулативния отказ на провереното лице както да бъде тествано с техническо средство за установяване на наркотично вещество, така и да откаже да даде биологична проба за химическо изследване. В случая поради общественото недоверие в достоверността на техническите средства, жалбоподателят е отказал да бъде тестван на място от полицейските служители, но е отишъл в изпълнение на дадения му талон за кръвна проба във ВМА и там е дал в законоустановения срок кръвна проба, чийто химически анализ е показал липсата на наркотични вещества в кръвта му. Това също така е послужило и на органа да прекрати административно наказателното производство спрямо К. за нарушение по чл.174 ал.3 пр.2 от ЗДвП.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, но не са спазени изискванията за неговата законосъобразност по [чл. 146 от АПК](#). Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона, но при неизяснена фактическа обстановка, която не отговаря на изискванията на чл.171 ал.1 т.1 от ЗДвП. За да се гарантира изпълнението на същата разпоредба е следвало да се изчакат резултатите от проведената химическа експертиза, която безспорно е доказала липсата на наркотично вещество в кръвта на оспорващия. От изложеното по горе обаче става ясно, че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в противоречие с материалноправните разпоредби - чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е основателно и същата следва да се отмени.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на Д. Г. К., [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] Заповед № 1946 от 09.07.2022 г. на мл.автоконтрольор Б. Н. З. при Отдел "Пътна полиция" при

СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.б от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: